

af Justitsministeren:

Til § 7.

6) 3. Stedet for „egne. Til Adoptivbørn . . . en Gang for alle“ i 4de og 5te Linie sættes: „egne, saa vel som til Adoptivbørn, saafremt Adoptionen er sket med Bederlag.“

De stillede Vndringsforslag, de Paragraffer, til hvilke de vare stillede, samt Lovforslaget som Helhed sættes under Forhandling.

Frier: Blandt de af 15 Medlemmer stillede Vndringsforslag er Forslaget under Nr. 3 Hovedpunktet. Saaledes som Lovens foreligger vedtagen ved 2den Behandling, rummer den en Modsigelse, som man ved dette Forslag har villet fjerne, inden Loven blev endelig vedtagen. § 1 begynder med den Forderung, at alle Plejebørn undergives offentlig Tilsyn, men § 3 stiller dette Tilsyn saa udelukkende ind under Frivilligheden, at der er en Mulighed for, at man trods Paaløget i § 1 ikke vil faa et eneste Plejebarn under Tilsyn, hvis nemlig de frivillige Kræfter svigte. Nu er dette selvsølgelig noget, man kan gaa ud fra ikke vil finde Sted, idet det vel nok som Regel vil være muligt at skaffe frivillige Kræfter til Bejse, men paa den anden Side maa Loven dog have sørget for en Udvej hvis det viser sig, at man ikke har de Kræfter til Raadighed, man har Brug for. Ellers vil den Modsigelse indtræde, jeg før hentydede til, idet man i Loven stiller et Forlangende, som det er umuligt at opfylde. Ved Vndringsforslaget har man ment at burde fastholde som Hovedregel, at Tilsynet skal være frivilligt, hvad Stemningen jo har været saa stærkt for her i Tinget. Det er derfor kun som Undtagelsesbestemmelse, at Forslaget under Nr. 3 er stillet. Man har for det første givet 6 Maanedes til Forsøgene paa at skaffe frivillige Kræfter til Stede, inden man stiller Forderung om, at tvungent Tilsyn iværksættes. Man har dernæst begrænset dette tvungne Tilsyns Virketid til 1 Aar ad Gangen, saa indtræder igen de bestemte Forsøg paa at vinde frivillige Kræfter. Idet vi have ment, at der ogsaa i denne Tid, i det Halvaar, der saaledes kan forløbe uden noget regulært Tilsyn, dog bør være en Slags Erstatning herfor, have vi foreslaaet, at Kommuneraadet saa længe traadte i Tilsynets Sted, det vil sige: Paa den ene Side overtog Tilsynsforlygtelsen over for Plejeforældrene, men ogsaa paa den anden Side

kunne gøre Krav paa det, Loven forlanger af Plejeforældrene i Forhold til Tilsynet. Naar dette Forslag vedtages, vil Loven være befriet for den formelle Modsigelse, den i dette Djeblig rummer, og som vil kunne blive til en reel Modsigelse i forskellige Tilfælde. Jeg skal derfor anbefale, at man vedtager det. Jeg tror ikke, at man derigennem vil komme i Strid med nogen som helst af de Interesser, der ere forsøgte her i Tinget, og navnlig heller ikke med Ønsket om, at Frivilligheden skal være det egentlige Grundlag for den hele Ordning.

Hvad Forslaget under Nr. 5 angaar, er det stillet, for at man kan faa Bestighed til at faa en Lovl. fjernet i Tekstens Ordlyd. Der staar i første Linie af andet Stykke i § 3: „Det paahviler den, der har et saadant Barn i Pleje, at anmelde o. s. v.“ Hvilket Barn menes der med „et saadant Barn“? — Det maa være et saadant Barn, som er omtalt i det nærmest foregaaende; men i det nærmest foregaaende er der Tale om Plejebørn i al Almindelighed. „Et saadant Barn“ vilde derefter være et Plejebarn i Almindelighed, men at sige, at det paahviler dem, der have et Plejebarn i Pleje, at anmelde det, er ikke i og for sig nogen naturlig eller logisk Udtrykksmaade. Naar man ser længere frem i Paragraffen, synes ogsaa Meningen at være, at der er Tale om de Børn, som ere hos Plejeforældre, der tage Betaling for dem. „Et saadant Barn“ skulde altsaa være Børn, for hvilke der betales; men saa er det ikke til det nærmest foregaaende Stykke i § 3, at der henvises, men til § 2. Derfor gaar Vndringsforslaget ud paa, at i § 3, 2det Stykke Linie 1 ændres „som . . . Barn“ til: „som i Henhold til § 2 har et Barn“. Forslaget er som sagt stillet for at faa en Forklaring af den højtærede Justitsminister af hvad den virkelige Mening er, saa at ikke dette uheldige Udtryk senere hen skal give Anledning til Fortolkninger, hvor det endda ikke er udelukket, at Fortolkningerne kunne gaa stik imod hinanden. De to første Vndringsforslag til § 3 ere rene Redaktionsændringer, idet det synes rigtigere at sige, at Tilsynet med Plejebørn i hver Kommune udøves af en eller flere dertil egnede Mænd og Kvinder o. s. v. end at tale om, at Kommuneraadet skal formaa Mænd eller Kvinder til, at Tilsynet overdrages dem. Det er der sproglig ingen rigtig god Mening i; men, som sagt, i Realiteten gøre Vndringerne slet ingen Forskel. Jeg skal dermed anbefale disse 4 Vndringer, den først omtalte af den reelle Grund, at man derved vil sørge for, at Lovens Paalæg i alle Tilfælde kan fyl-